

Όρισαν οι άνθρωποι παγκόσμιες μέρες για αφιερώματα, γιορτές, δεν ξέχασαν την Ποίηση, της χάρισαν την ανοιξιάτικη είκοσι μία Μάρτη. Μάλιστα, κατ' έτος σχεδιάζουνε απαγγελίες, μουσικές, σε δρόμους και πλατείες.

Μα εγώ, τη μέρα ήθελα βουβή, μιας και ταιριάζουν μόνο σεβάσμια σιωπή, αιδώς, περίσκεψη, όταν ο θάνατος θερίζει τη ζωή, δίπλα, εδώ, στη γειτονιά μας. Πόλεμος που θερίζει ελπίδες, όνειρα, σχεδιασμούς, το αύριο βρεφών, παιδιών, ενήλικων θερίζει.

Κι έρχεται η Ποίηση με τρυφερότητα να πει, όταν ο πόλεμος θερίζει τη ζωή, να μη μου λες αν συνεχίζεται η ζωή. Πώς συνεχίζεται με νοιάζει. Γι' αυτό το πώς, πασχίζουν, τραγουδούν οι ποιητές, κι αν δεν τους άκουσες, το φταίξιμο δικό σου.

(Από τα «Οχυρά», εκδόσεις Στίξις, 2023)

Ο **Γιώργος Δουατζής** γεννήθηκε το 1948 στην Αθήνα. Σπούδασε στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή της Θεσσαλονίκης (Οικονομικό Πανεπιστήμιο Μακεδονίας) και κοινωνιολογία στο VIII Πανεπιστήμιο στο Παρίσι. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε εφημερίδες, περιοδικά, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς ως ρεπόρτερ, αρθρογράφος, πολιτικός αναλυτής, αρχισυντάκτης, διευθυντής σύνταξης, διευθυντής. Αρθρογραφεί σε ενημερωτικές ιστοσελίδες. Μέλος Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών (ΕΣΗΕΑ). (Στο διάστημα της επαγγελματικής του πορείας στην τηλεόραση δεν εξέδιδε βιβλία για να μην εκληφθεί ότι εκμεταλλεύεται τη δημοσιότητά του ως δημοσιογράφος).

Φωτογραφία: Moshe Harosh
